

Ο ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος

Εισαγωγή

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΑΤΡΑΠΟΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΕΔΟΚΛΗ

- 1.1. Η ατραπός του λόγου για τον οφθαλμό και το βλέμμα
- 1.1.1. Η όραση - βλέμμα ως μη αναπαραστατική, οντική συσπείρωση του γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου - του ευρισκομένου σε θεαματική σχέση με τη ζωή του Κόσμου/ως μη αναπαραστατική, οντική πύκνωση - πολλαπλή συμβολή του θεατού με το αθέατο, του ανθρώπινου με το φυσικό, του φυσικού με το ιερό, της διακύβευσης με την αναγκαιότητα, της ανοιχτότητας / αμφιδρομίας της σχέσης του εσωτερικού (: του ανθρώπινου κόσμου) προς το εξωτερικό (: τον Κόσμο) και του εξωτερικού προς το εσωτερικό.
- 1.1.2. Το βλέμμα, τα εισόδια του πόθου και η διττή ηδονή της ολότητας: η ηδονή της ανδρογύνου μικρο-ολότητας και η ηδονή της συμμετοχής της ανδρογύνου μικρο-ολότητας στη γονιμότητα της μακρο-ολότητας της Φύσης.
- 1.1.3. Εμπεδοκλής και Ευριπίδης I: Από το βλέμμα - μη αναπαραστατική, οντική συσπείρωση / πύκνωση - πολλαπλή συμβολή του γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου στον Εμπεδοκλή, στο βλέμμα - μη

αναπαραστατική, οντική συσπείρωση / πύκνωση - πολλαπλή συμβολή του γίνεσθαι της ζωής της Μήδειας του Ευριπίδη.

- 1.2. Η ατραπός του λόγου για το αίμα.
- 1.2.1. Το αίμα ως μη αναπαραστατική, οντική συσπείρωση / πύκνωση - πολλαπλή συμβολή του γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου και οι παραδειγματικές μορφές παρουσίας του: ο οργανικός χρόνος και η οργανική νόηση.
- 1.2.2. Το νέο επί-κεντρο αναφοράς στο υποκείμενο: το βλέμμα και το αίμα, ως μη αναπαραστατικές, οντικές συσπειρώσεις / πυκνώσεις - πολλαπλές συμβολές του γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου.
- 1.3. Οι ατραποί της παρουσίας του λόγου του Εμπεδοκλή και οι ατραποί της παρουσίασης των όντων εκ μέρους του λόγου του.
- 1.3.1. Οι ατραποί της παρουσίας του λόγου του Εμπεδοκλή.
- 1.3.1.1. Η οργανική μεταφορά.
- 1.3.1.1.1. Ο έμφυλος χρόνος ως οργανική μεταφορά.
- 1.3.1.1.2. Οι μη αναπαραστατικές, οντικές συσπειρώσεις / πυκνώσεις - πολλαπλές συμβολές του γίνεσθαι της ζωής του υποκειμένου, το βλέμμα και το αίμα, ως οργανική μεταφορά.
- 1.3.1.2. Η οργανική ετερότητα.
- 1.3.1.3. Η οργανική μυθολογία.
- 1.3.1.4. Επισκοπώντας την οργανικότητα ως τρόπο εννόησης της ολότητας.
- 1.3.2. Οι ατραποί της οντικής και νοηματικής παρουσίας στον λόγο του Εμπεδοκλή.

- 1.3.2.1. Η οντο-κλασματικότητα και η μορφο-κλασματικότητα ως τρόποι οντικής παρουσίας και η σημασιο-κλασματικότητα ως τρόπος νοηματικής παρουσίας.
- 1.3.2.2.1. Η μεγα-οντο-κλασματικότητα ως τρόπος οντικής παρουσίας.
- 1.3.2.2.2. Η εγκάρσια αναφορά στην μεγα-οντο-κλασματικότητα ως ο λόγος για το θεατό και το αθέατο.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΕΔΟΚΛΗ

- 2.1. Τα πέρατα του λόγου του Εμπεδοκλή ως ο λόγος για το αδιαχώριστο του μέρους και του όλου - Κόσμου, και ως ο λόγος περί της αναλήψεως του έργου μετάβασης από το μέρος στο όλον - Κόσμο.
- 2.1.1. Τροπικότητα I: Η ανάκτηση της ολότητας του λόγου και η εκ μέρους του μετάβαση από το μέρος στο όλον - Κόσμο, ως ανασύσταση του σώματος του λόγου μετά από τη διάτμησή του στα σπλάγχνα και ως εκ μέρους του άσκηση μαντοσύνης.
- 2.1.2. Τροπικότητα II. Η ανάκτηση της ολότητας του λόγου και η εκ μέρους του μετάβαση από το μέρος στο όλον - Κόσμο, ως όαροι λόγοι.
- 2.1.2.1. Μία παραδειγματική αφήγηση περί των οάρων λόγων ως τροπικότητας της ανάκτησης της ολότητας του λόγου και εκ μέρους του μετάβασης από το μέρος στο όλον - Κόσμο.
- 2.1.2.2. Τα ιδιαίτερα γνωρίσματα της ορμής των οάρων λόγων για μετάβαση από το μέρος στο όλον - Κόσμο.

- 2.1.2.3. Η ορμή του λόγου για ολότητα του Κόσμου και η ορμή του Κόσμου για - όχι πάντοτε - ολότητα: τα όρια των οάρων λόγων.
- 2.1.3.1. Η ολότητα του λόγου ως οπτική νόηση.
- 2.1.3.2. Εμπεδοκλής και Ευριπίδης II: Η οπτική νόηση του λόγου του Εμπεδοκλή, η οπτική νόηση στην *Μήδεια* του Ευριπίδη, και το οντικό καθεστώς των φορέων της.
- 2.2. Τα πέρατα του λόγου του Εμπεδοκλή ως ο λόγος για το αδιαχώριστο του μέρους και του όλου - Κόσμου, και η συναισθηματική και οντική ταύτιση του φιλοσοφούντος υποκειμένου με το όλον - Κόσμο.
- 2.2.1. Τα πέρατα του λόγου του Εμπεδοκλή ως ο λόγος για το αδιαχώριστο του μέρους και του όλου - Κόσμου, και η συναισθηματική ταύτιση του φιλοσοφούντος υποκειμένου με το όλον - Κόσμο: Η επέγερση της συναισθηματικής όρασης και οι πτυχές της: η φιλότης, το νείκος και η μεταξύ τους αντίθεση.
- 2.2.1.1. Η φιλότης.
- 2.2.1.1.1. Οι εκφάνσεις της φιλότητος ως παρουσίες και η συναισθηματική ένταση της παρουσίας της καθεμιάς, ως αφορμές επέγερσης της συναισθηματικής όρασης και ως λαβές συναισθηματικής ταύτισης του φιλοσοφούντος υποκειμένου με το όλον - Κόσμο.
- 2.2.1.1.2. Οι εκδοχές της φιλότητος ως ενεργείν και η προσποριζόμενη συναισθηματική ένταση.
- 2.2.1.2. Το νείκος.
- 2.2.1.2.1. Οι εκφάνσεις του νείκους ως παρουσίες και η συναισθηματική ένταση της παρουσίας της καθεμιάς, ως αφορμές επέγερσης της συναισθηματικής όρασης

και ως λαβές συναισθηματικής ταύτισης του φιλοσοφούντος υποκειμένου με το όλον - Κόσμο.

- 2.2.1.2.2. Εμπεδοκλής και Όμηρος I: Ο «άτερπής χώρος», ή: η μετάβαση από το νείκος στη νέκυια.
- 2.2.1.2.3. Οι εκδοχές του νείκους ως ενεργείν και η προσποριζόμενη συναισθηματική ένταση.
- 2.2.1.3. Η τραγική ένταση της αντίθεσης μεταξύ φιλότητος και νείκους.
 - 2.2.1.3.1. Η ενδοκειμενική αφήγηση της τραγικής έντασης της αντίθεσης μεταξύ φιλότητος και νείκους: Η διαμπερής οδύνη της άληκτης εναλλαγής μεταξύ φιλότητος και νείκους.
 - 2.2.1.3.2. Δύο εξωκειμενικές αφηγήσεις της αρχετυπικής έκφρασης της τραγικής έντασης της αντίθεσης μεταξύ φιλότητος και νείκους: Η εναλλαγή μεταξύ φιλότητος και νείκους στη σχέση Ουρανού και Γης στον Ησίοδο και Ουρανού και Τηθύος στον Όμηρο.
 - 2.2.1.3.3. Εμπεδοκλής και Όμηρος II: Από το εμπεδόκλειο «βένθος δίνης» στον ομηρικό «βαθυδίνη» Σκάμανδρο, ή: η μετάβαση στη φαντασμαγορία της θανάσιμης περιδίνησης μεταξύ νείκους και φιλότητος.
- 2.2.1.4. Πέρα από την τραγική ένταση της αντίθεσης μεταξύ φιλότητος και νείκους.
 - 2.2.1.4.1. Πέρα από την τραγική ένταση της αντίθεσης μεταξύ φιλότητος και νείκους I: Ο Σφαίρος, ή : ο τριγενής Κόσμος της παρουσίας μόνον της φιλότητος.
 - 2.2.1.4.2. Πέρα από την τραγική ένταση της αντίθεσης μεταξύ φιλότητος και νείκους II: Από τη βασιλεία του Δία και του Άρη στη βασιλεία της Αφροδίτης, ή : ο έμφυλος, θήλυς, Κόσμος της παρουσίας μόνον της φιλότητος

και η ρηξικέλευθη προβολή του καθεστώτος του στον ανθρώπινο κόσμο.

2.2.2. Τα πέρατα του λόγου του Εμπεδοκλή ως ο λόγος για το αδιαχώριστο του μέρους και του όλου: Από τη συναισθηματική ταύτιση του φιλοσοφούντος υποκειμένου με το όλον - Κόσμο, στην οντική προσέγγισή του και στην οντική του ταύτιση με το όλον - Κόσμο.

2.2.2.1. Τα πέρατα του λόγου του Εμπεδοκλή ως ο λόγος για το αδιαχώριστο του μέρους και του όλου, και η οντική προσέγγιση μεταξύ του όλου - Κόσμου και του φιλοσοφούντος υποκειμένου.

2.2.2.2. Τα πέρατα του λόγου του Εμπεδοκλή ως ο λόγος για το αδιαχώριστο του μέρους και του όλου, και η οντική ταύτιση του φιλοσοφούντος υποκειμένου με το όλον - Κόσμο.

Summary

Βιβλιογραφία